

Juryrapport voorronde Write Now! 2021 – Vlaanderen

Liefste Vlaamse schrijvers,

Wij zijn trots op jullie. Trots omdat jullie hebben laten zien dat we in dit kleine, fijne, zuidelijke deel van het Nederlandse taalgebied niet alleen prat moeten gaan op onze clichés. Want Bourgondische geneugten, sterke wielrenners en een ventje met een blaasprobleem ten spijt, stemt het ons vooral gelukkig dat er in Vlaanderen zo graag geschreven wordt. En met maar liefst 150 inzendingen maken jullie een statement: een nieuwe generatie staat klaar om de pen op te nemen.

En die generatie ligt van een aantal zaken wakker. Dat hebben we gemerkt. Je zou voor minder, als onweders het land onder water zetten, een pandemie ons ondertussen al anderhalf jaar naar adem doet happen en machtsmisbruik op filmsets en elders schering en inslag zijn. Daar gaat een mens zich al eens moedeloos van voelen.

En daarmee werden we in jullie verhalen, poëzie, theatermonologen en slams geconfronteerd. Verwoeste steden en dystopische toekomstperspectieven, paranoïde en murw geslagen personages, en aanranding en psychologische terreur kwamen we in heel wat teksten tegen. En ook als jullie die grotere thema's loslieten en de blik meer inwaarts richtten, lazen we over betraande wangen en bloedende onderlippen. We hebben bewondering voor de kwetsbare houding die jullie durven aan te nemen, maar er rest ons ook de vraag: het gaat hopelijk toch ook een beetje oké met jullie?

Tegelijk bruisten jullie teksten van fantasie. Van losgeslagen goochelaars en mammoets die opnieuw op aarde rondlopen tot het onze vader als volkslied en betekenisvolle toiletputten: jullie wekten beelden op die ons verbaasden en deden gniffelen, en vooral hongerig maakten naar meer.

Maar als we daarbij nog een tip mogen geven: schrijf vrij en onbevangen, maar wees wel altijd kritisch voor wat er precies op papier blijft staan. Wees spaarzaam met adjectieven en gebruik metaforen alleen als ze er *boenk* opzitten. Niet in elke zin moet je al je talent stoppen. Geef je voluit, maar durf af en toe ook op de rem te staan.

Voor we de winnaars aanduiden, willen we graag nog twee teksten uitlichten waarin een ontegenzeggelijk talent verscholen zit.

Achter de eerste eervolle vermelding schuilt een schrijver die weet wat ie aan het doen is. Met een vaste hand en op poëtische wijze wordt een kinderlijke, zomerse verliefdheid ontleed, waarbij zwaarwichtigheid en een zekere frivoliteit in elkaar overvloeien. Het thema had nog iets ambitieuzer gemogen, maar dat belet ons niet om 'Meisjes van zand' van **Flo Demeyer** in de bloemetjes te zetten.

De tweede eervolle vermelding is een tekst die meer dan eender andere inzending een eigen universum creëerde, en dat in minder dan 2.000 woorden. We belandden in een sciencefictionsetting die een allegorische kracht bezit, met personages die bevreemdend én vertrouwd overkomen. Graag hadden we er nog langer in die wereld vertoefd, dus **Hebe Santy**, bij deze weet je dat wij alvast op een vervolg van 'Omhoogst' zitten te wachten.

Vervolgens, het podium.

Op de derde plaats staat een schrijver die poëzie doorspekte met mooie en sterke beelden, en op die manier raak schoot bij de jury. Verdwaald tussen chocolade die op een dashboard ligt te smelten en pampers in mica wist een jurylid het zelfs even allemaal niet meer zo goed wat ie ervan moest denken, tot een ander jurylid hem erop wees dat daar net de kracht van de tekst in schuilt. En ook al werd er gesproken over een klassieke vorm die nog net iets gedurfder mocht, roepen we 'Erfgoed' van **Maria Magdalena de Cort** met recht uit als bronzen prijswinnaar.

Op plaats twee komt een bijzonder jonge schrijver te staan die een verbazingwekkend volwassen stem heeft. "Secuur", "rake observaties", "ver weg van de oppervlakte" waren opmerkingen die rond de jurytafel gemaakt werden. Wat overigens extra knap is als je weet dat het thema van de eigen kindertijd en de relatie met een vereenzaamde grootouder al snel tot clichés leidt. Die waren misschien niet over de hele lijn afwezig, maar konden ons enthousiasme voor 'Dode bladeren' van **René Mets** amper temperen.

Op plaats één staat een tekst waarbij het voor een jurylid meteen kristalhelder was dat die mocht winnen, en diens twee collega's hadden amper overtuigingskracht nodig. Er zit ritme in, een visie, een stem die meteen herkenbaar is. En misschien nog het belangrijkste: zelfinzicht, waardoor het op geen enkel moment pretentieus overkomt. Met een klein beetje redactie kan deze pennenvrucht zo gepubliceerd worden. En dat wensen we 'Eat, sleep, repeat' van **Sixtine Bérard** dan ook meer dan toe. Proficiat!

Namens de jury van Write Now! Vlaanderen 2021,

Stijn Demarbaix – juryvoorzitter

Hanna Desmet

Jens Meijen